

ת"פ 59765/05/17 - מדינת ישראל נגד פבלו אדריאן בלוך

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 59765-05-17 מדינת ישראל נ' בלוך

ת"פ 63686-06-16 מדינת ישראל נ' בלוך

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל לחיאני שהם מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן ועו"ד נעמה קלאוס
המאשימה	
נגד	פבלו אדריאן בלוך
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד איתן פרידמן

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים, עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ועבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי בין יום 03/04/15 ליום 04/04/15 בשעה 20:30, התפרץ הנאשם לבית הנמצא בשדרות דרום אפריקה 14 באשקלון (להלן: "הבית") בכך שנכנס לבית דרך החלון וגנב ממנו אייפד, מצלמת קנון חדשה ושתי גיטרות.

הנאשם צירף תיק נוסף -

3. ת"פ 63686-06-16 בו הודה והורשע בביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים, עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק, ועבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

מכתב האישום המתוקן עולה כי בין יום 24/07/15 לבין יום 25/07/15 בשעה 23:00 התפרץ הנאשם לבית בכך שהרים שלבי תריס ופתח את חלון חדר הילדים בדירה, נכנס לדירה וגנב ממנה 5 בקבוקי שתיה חריפה.

הסדר הטיעון

4. ביום 07/02/17, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק המצורף ונשלח לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש, וזאת על אף התנגדות המאשימה.

ביום 31/01/18 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן בתיק העיקרי, יצרף ת"פ 63686-06-16, יופנה לקבלת תסקיר, וכל צד יוכל לטעון באופן פתוח.

תסקירי שירות המבחן

5. כעולה מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 01/07/18, הנאשם רווק, ללא ילדים, אשר עובד למחייתו. בשנת 2000 עלה הנאשם ארצה עם בני משפחתו, שולב בטיפול רגשי בשל קשייו, אך לאחר שנתיים ניתק הקשר הטיפולי.

הנאשם שיתף כי הרקע לביצוע העבירות הוא מצב שכרות ותיאר כי הוא עושה שימוש לרעה באלכוהול וסמים על בסיס יומי.

לאור התרשמות שירת המבחן כי קיימת בעיית התמכרות הומלץ לדחות הדיון על מנת להפנות הנאשם לאבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות.

מתסקיר שירות המבחן מיום 08/10/18 עולה כי הנאשם הגיע לפגישות ביחידה להתמכרויות ושיתף פעולה. המטפלת התרשמה מקושי של הנאשם להבין סיטואציות חברתיות ותקשורת נכונה, אשר גורם לו להסתבך בפלילים.

בשלב זה, טרם נבנתה תכנית טיפולית עבור הנאשם ועל כן נתבקשה דחיה נוספת.

6. מהתסקיר שהוגש ביום 21/01/19 עולה כי הנאשם שולב בקהילה הטיפולית "מלכישוע", אך כעבור 5 ימים בלבד בחר לעזוב את הקהילה בטענה כי המקום אינו מתאים לו.

בשיחה שנערכה במשרדי שירות המבחן לאחר עזיבתו את הקהילה טען כי אינו מכור ומרגיש חוסר שייכות בטיפול מסוג זה.

בשיחה נוספת טען הנאשם כי אינו רואה צורך בטיפול כלל וחש כי הקושי העיקרי בעניינו הוא חוסר ידיעת השפה. בשל כך, הופנה הנאשם לבדיקת אופציה לשילוב בקורס ללימוד השפה העברית, אולם לא ניגש למקום לבירור הנדרש.

בדיקות שתן שנערכו לנאשם לא הצביעו על שימוש בסמים.

בסופו של יום התרשמו גורמי הטיפול כי מדובר בצעיר החווה תסכול מקשייו ושקוע בעברו. נמסר כי מתקשה להתמודד עם בעיותיו החוסמות אותו מלהגשים שאיפותיו הנורמטיביות. גם לאחר עזיבתו את הקהילה הטיפולית הוצע לו להמשיך בטיפול פרטני ביחידה אך הנאשם סירב.

במצב דברים זה, נמנע שירות המבחן מכל המלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

עמוד 2

7. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל על כל עבירת התפרצות, ולכל הפחות 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

בטיעוניה הפנתה לחומרת עבירות ההתפרצות ולערכים המוגנים אשר נפגעים בביצועה, להיעדר השתלבות בהליך טיפולי משמעותי ולסירוב למסור בדיקות שתן, ולעברו הפלילי של הנאשם. כמו כן, הפנתה לעולה מן התסקיר לפיו הנאשם ממשיך לעשות שימוש בסמים ולצרוך אלכוהול, אשר היווה רקע לעבירות אשר ביצע, וכן להיעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה עבור על עבירת התפרצות נע בין 12-24 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

8. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד ושל"צ, ולהימנע מענישה כלכלית או מהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בטיעוניה הפנה ב"כ הנאשם ללקיחת האחריות מצד הנאשם, כבר בחקירתו במשטרה, ולהשבת הרכוש, הבעת הצער והחרטה. כמו כן, טען כי על אף מעידתו של הנאשם, כפי שדיווח בעצמו לשירות המבחן, עבר הנאשם תהליך טיפולי ונמצא היום במקום שונה מבעבר.

עוד טען ב"כ הנאשם כי מזה 4 שנים לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, כי עברו הפלילי ישן, מלפני כ-9 שנים, וכי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול וסמי רחוב.

לאור המפורט טען ב"כ הנאשם כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם. כמו כן, טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאור הזרות במקום ביצוע העבירה והרקע לעבירות.

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29/10/14)), על אף שמדובר בעבירות שבוצעו באופן דומה באותו הבית, לאור מרחק הזמנים הרב והמחשבה הפלילית הנפרדת לפני

כל אירוע, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע.

משכך, אני דוחה טענת ב"כ הנאשם לעניין זה.

11. במקרה דנן, **הערך החברתי אשר נפגע** בכל אחד מהאירועים הוא הזכות לשמירה על קניינו של הפרט וזכותו של הפרט לביטחון אישי ולפרטיות.

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בכל אחד מהאירועים בערך המוגן היא ברף הבינוני בשים לב לעובדה כי בעצם הכניסה לא נגרם נזק לבית, אך מאידך גיסא נגנב רכוש.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי ככלל נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בגין עבירות אלה:

- ברע"פ **7329/14 אדלר נגד מדינת ישראל (פורסם בנוב, 4.11.14)** אישר בית המשפט עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים והפעלת מאסר מותנה, חלקו במצטבר, בגין אירוע של כניסה לבית מגורים וגניבת ארנק.

- בע"פ **(חיפה) 42160-10-12 מדינת ישראל נגד רשואן (פורסם בנוב, 29.11.12)**, קיבל בית המשפט את ערעור המדינה על קולת העונש. בבית משפט השלום הורשע הנאשם בביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים בגין כניסה לבית שדלתו היתה סגורה אך לא נעולה. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, במצטבר, כך שירצה סה"כ 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו של הנאשם וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה במצטבר, כך שירצה בסה"כ 20 חודשי מאסר.

- בת"פ **(רחובות) 67729-03-17 מדינת ישראל נגד איטגב (פורסם בנוב, 19.02.18)** הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לבית מגורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל - 9 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

- בת"פ **56329-10-13 מדינת ישראל נגד סאמר גומעה (פורסם בנוב, 17.11.14)** בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת כניסה לבית ללא גניבה, בה הנאשם נכנס לדירה דרך החלון, חיטט בבית ויצא ללא שלקח דבר.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק)** יש לתת את הדעת לכך שבכל אחד מהאירועים, העבירות לא בוצעו בתחכום או לאחר תכנון וכי לא בוצעה כניסה אלימה לבית, כמו גם לעובדה כי נגנב רכוש מהבית והנאשם הוא המבצע העיקרי והיחיד.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין **(סעיף 40 יג)** מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין כל אחד מהאירועים נע בין 4 ל- 15 חודשי מאסר.

16. במקרה דנן, על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול בתחילת הדרך, בשים לב להיעדר המלצה טיפולית והרקע לביצוע העבירות, אין מקום לסטות מן העונש לקולא. לא התעלמתי מטענות ב"כ הנאשם באשר לחשיבות תעסוקה בעניינו של נאשם זה. יחד עם זאת, כידוע, שיקולים הנוגעים לעניינו האישיים של הנאשם, אינם חזות הכל ועל בית המשפט לשקול שיקולים רחבים יותר בקביעת העונש תוך התייחסות אף למדיניות הענישה הנוהגת ורק במקרים חריגים בהם הוכח שיקומו של הנאשם, יש מקום לסטות לקולא ממתחמי הענישה. במקרה דנן כאמור, בהעדר המלצה טיפולית, בשים לב לרקע לביצוע העבירות, אין מקום לחרוג ממתחמי הענישה.

17. באשר לקביעת העונש ההולם בתוככי המתחם, שקלתי מחד גיסא את גילו של הנאשם, לקיחת האחריות מצדו למעשיו, שיתוף הפעולה החלקי עם גורמי הטיפול, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אם כי זמן רב חלף בשל דחיות שהתבקשו לצורך שילובו בתוכנית טיפולית אשר לא צלחה, ועברו הפלילי שאיננו מכביד, ומאידך גיסא את העובדה כי גורם הסיכון העיקרי לביצוע העבירות לא טופל ועל כן קיים חשש להישנות עבירות, לצד העדר המלצה טיפולית בעניינו.

18. כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך של המתחם.

19. סוף דבר, אני גוזרת דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 12.8.19 עד השעה 08.00 במשרדי הממונה בעיר באר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה ובכלל זה, נאסר עליו לעשות שימוש באלכוהול ו/או סמים.

במידת הצורך, ימסור הנאשם בדיקות לגילוי שרידי סם ו/או בדיקות נשיפה.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בכל התנאים, יתרת המאסר יכול ותרוצה מאחורי סורג ובריח.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שאם יעבור שוב עבירה לפי סעיף 406 ו/או 407 לחוק העונשין.

3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שאם יעבור שוב עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 406 ו/או 407 לחוק העונשין.

בשל נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם, אני נמנעת מהטלת רכיב ענישה כלכלי.

עמוד 5

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בנוכחות הצדדים.